

Brüssel, 1.12.2016
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

Käibemaksusüsteemi ajakohastamine seoses ettevõtjalt tarbijale suunatud piiriülese e-kaubandusega

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Käesolev ettepanek on osa õigusaktide paketist, mis käsitleb käibemaksusüsteemi ajakohastamist seoses ettevõtjalt tarbijale suunatud e-kaubandusega. Paketi kui terviku raamistik on esitatud üksikasjalikult seletuskirjas ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul – COM(2016) 757. Ettepanekute paketti koostades viis komisjon osana parema õigusloome tegevuskavast läbi toimivuskontrolli kehtiva väikese kontaktpunkti süsteemi (MOSS) üle, mida kohaldatakse ettevõtjalt tarbijale osutatavate telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliselt teenuste korral, ning alates 2015. aastast selliste teenuste suhtes kohaldatavate käibe tekkimise koha eeskirjade muutmise üle. Toimivuskontrolli tulemustest nähtus, et 2015. aasta eeskirjades ette nähtud nõue kasutada kliendi asukoha tuvastamiseks kahte tõendit, on eriti koormav VKEde ja mikroettevõtete jaoks.

Nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed,¹ muutmise ettepaneku eesmärk on lahendada need probleemid alates 2018. aastast, nähes ette nõude, mille kohaselt on telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliselt osutatavate teenuste ühendusesiseses piiriülese müügi korral, mille väärtus on kuni 100 000 eurot, vaja üksnes ühte tõendit.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Ettepanek põhineb direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi² (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), artiklil 397. Selles artiklis sätestatakse, et nõukogu võtab ühehäälselt komisjoni ettepaneku alusel vastu käibemaksudirektiivi rakendamiseks vajalikud meetmed.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, kuna käsitletav probleem (suur halduskoormus, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks) on tingitud kehtivas määruses sätestatud nõudest. Ettepanek lihtsustab seda nõuet ja pakub selget lisaväärtust võrreldes sellega, mida on võimalik saavutada liikmesriikide tasandil.

• Proportsionaalsus

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, st ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik Euroopa Liidu toimimise lepingu eesmärkide, eeskätt turu sujuva toimimise saavutamiseks. Mis puutub subsidiaarsuse põhimõtte järgimise kontrolli kriteeriumidesse, siis ei suuda liikmesriigid lahendada probleeme ja kõrvaldada probleemide põhjuseid ilma ettepanekuta käibemaksudirektiivi ja sellega seotud õigusaktide muutmiseks. Ettepanek on proportsionaalne, kuna see näeb VKEde ja mikroettevõtete jaoks ette märkimisväärselt lihtsustatuma korra. Samas ei ohusta selline lihtsustamine liigselt liikmeriikide käibemaksutulu, kuna kõnealusest lihtsustamisest kasu saavate ettevõtjate müüginäht tervikuna on hinnanguliselt üksnes 0,3% asjaomaste teenuste piiriülesest müügist.

¹ ELT L 77, 23.3.2011, lk 1.

² ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

- **Vahendi valik**

Käesoleva ettepanekuga muudetakse nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 282/2011.

3. JÄRELHINDAMISTE TULEMUSED, KONSULTEERIMINE SIDUSRÜHMADEGA JA MÕJUHINNANGUD

Käesolev ettepanek on osa õigusaktide paketist, mis käsitleb käibemaksusüsteemi ajakohastamist seoses ettevõtjalt tarbijale suunatud e-kaubandusega. Järelhindamiste tulemused, konsultatsioonid sidusrühmadega ja mõju hindamine on täpsemalt ära toodud seletuskirjas ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul – COM(2016) 757.

Sidusrühmadega konsulteerimise käigus jõuti järeldusele, et elektrooniliste teenuste suhtes kohaldatavate 2015. aasta käibe tekkimise koha käibemaksu käsitlevate eeskirjade muudatustest tulenev nõue kasutada klientide asukoha tuvastamiseks kahte tõendit on eriti koormav VKEde ja mikroettevõtjate jaoks. See nõuab süsteemide arendamist ja kaubandusettevõtja jaemüügi tarkvarasse investeerimist, mis on piiriüleste müügitehingute arvu silmas pidades ebaproportsionaalne. Lihtsustatud tõendamisnõuded täiendavad direktiivi 2006/112/EÜ muutmise paketi 10 000-eurose piiriülese müügikünnise kehtestamist. Kvantitatiivselt viib ELi-sisese piiriülese künnise kehtestamine 2018. aastal praegusest MOSSI süsteemist välja 6 500 ettevõtjat, mis võimaldab neil vähendada nõuetele vastamise koormust 13 miljoni euro võrra. 2018. aastal kehtestatavatest lihtsustatud tõendamisnõuetest saavad kasu veel 1 000 ettevõtjat. Mõjuhinnangut toetava uuringu kohaselt ei ohusta ühe tõendi esitamise nõue liigselt liikmesriikide käibemaksutulu.

4. MÕJU EELARVELE

Käesolev ettepanek on osa õigusaktide paketist, mis käsitleb käibemaksusüsteemi ajakohastamist seoses ettevõtjalt tarbijale suunatud e-kaubandusega. Paketi kui terviku mõju eelarvele on üksikasjalikult välja toodud käibemaksudirektiivi muutmise ettepaneku seletuskirjas – COM(2016) 757. Käesolev muudatusettepanek ei tohiks põhjustada kulusid maksuametitele uue künnisega kohanemisel ning võib lihtsustada ettevõtjate auditeerimist. Nagu eespool märgitud, ei tohiks muudatus liigselt ohustada üldist käibemaksutulu, võttes arvesse, et see tulu moodustab 0,3 % kogu piiriülesest müügist.

5. MUUD KÜSIMUSED

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 artikli 24b punktis d ette nähtud nõue, et teenuse osutaja, kes osutab telekommunikatsiooni- ja ringhäälinguteenuseid või elektrooniliselt osutatavaid teenuseid mittemaksukohustuslastele, peab saama kliendi asukoha kohta kaks tõendit, mis ei ole vasturääkivad, on ettevõtjatele, eelkõige VKEdele väga koormav. Seda seetõttu, et nende majandustegevuse käive ja maht ei ole piisavalt suur, et investeerida kallitesse tehnoloogilistesse lahendustesse, mis võimaldaks saada kliendi asukoha kohta kaks tõendit. Niisiis on käesoleva ettepaneku kohaselt üks tõend piisav, kui artikli 24b kohaldamisalasse kuuluvate tarnete aastane koguväärtus, millest on maha arvatud käibemaks, ei ületa 100 000 eurot. Kõnealune lihtsustamine peaks kehtima hakkama juba alates 1. jaanuarist 2018, kuna selleks ei ole vaja muuta käibemaksukohustuse registreerimiseks ning käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks loodud IT-süsteemi (MOSS).

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,¹ eriti selle artiklit 397,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- 1) Nõukogu rakendusmääruses (EL) nr 282/2011² on ette nähtud üksikasjalikud sätted kliendi eeldatava asukoha tõendamiseks, et teha kindlaks mittemaksukohustuslasele telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektrooniliselt osutatavate teenuste osutamise koht.
- 2) Kliendi eeldatava asukoha nõude kohaldamise hindamisest nähtub, et sellise maksukohustuslase jaoks, kelle asukoht on liikmesriigis ja kes niisuguseid teenuseid osutab teises liikmesriigis asuvatele mittemaksukohustuslastele, on teatavatel tingimustel oma kliendi ettevõtte asukoha või alalise elu-või asukoha või peamise elukoha kohta kahe tõendi saamine väga koormav.
- 3) See koorem on eriti raske väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks. Ühe tõendi esitamise nõue peaks lihtsustama kohustuste täitmist selliste ettevõtjate jaoks, kelle ühendusesisesed tarned teistes liikmesriikides asuvatele tarbijatele jäävad allapoole teatavat künnist.
- 4) Kliendi asukoha tõendamise nõude lihtsustamine täiendab nõukogu direktiivi [...]EL³ artikliga 1 direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikordadesse sisse viidud muudatusi ja seetõttu tuleks neid kohaldada samast kuupäevast alates.
- 5) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 artiklile 24b lisatakse teine ja kolmas lõik järgmises sõnastuses:

¹ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

² Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

³ Nõukogu [...] direktiiv [...]EL, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul.

„Esimese lõigu punkti d kohaldamisalasse kuuluvate teenuste puhul, juhul kui teenuste, mida maksukohustuslane osutab liikmesriigis asuvast oma ettevõtte asukohast või püsivast tegevuskohast isikutele, kelle alaline elu-või asukoht või peamine elukoht on teises liikmesriigis, koguväärtus ilma käibemaksuta ei ületa jooksva või eelmise kalendriaasta jooksul 100 000 eurot või sellega võrdväärset summat liikmesriigi vääringus, eeldatakse, et kliendi ettevõtte asukoht või alaline elu-või asukoht või peamine elukoht on koht, mille teenuseosutaja on sellena kindlaks teinud ühe artiklis 24f loetletud tõendi alusel.

Kui kalendriaasta jooksul saavutatakse teises lõigus ette nähtud künnis, siis ei kohaldata seda lõiku sellest ajast alates kuni sellise ajani, mil osutatud lõigus ette nähtud tingimused on taas täidetud.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2018.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*